

KULMÂKIVI

4/2018

SUOMEN TEOLOGISEN INSTITUUTIN TIEDOTUSLEHTI
KULMAKIVENÄ ON ITSE KRISTUS JEESUS (EF 2:20)

JARI RANKINEN

MITEN KERTOAA
LAPSILLE?

KRISTUKSEN KIRKKO
PYSYY JA TARVITSEE
TYÖNTEKIJÖITÄ

Henrik Perret

PIDÄ KIINNI JUMA-
LAN SANASTA

STI 30V

Miten kertoa lapsille?

Olin tapahtumassa, jossa puhuttin kristillisestä kasvatuksesta. Miten kertoa Jumalasta lapsille, nuorille tai lapsenlapsille? Miten siirtää – tätä sanaa käytettäkään, vaikka kyse ei ole siitä, että me siirrämme – usko Raamatun Jumalaan seuraavalle sukupolvelle? Jotkut kertoivat hyvistä kokemuksista: lapselle on helppo puhua uskonasioidista, hän ottaa vastaan ja luottaa niin kuin lapsi. Moni kertoi, miten vaikeaa uskonasioiden opettaminen on. Kiire ja laiskuus voivat vaivata ja varsinkin se tekee asiasta vaikean, ettei maailma, jossa elämme, tue kristillistä uskoa ja kasvatusta. Se opettaa uskomaan ja elämään toisin.

Eduskunnan puhemies Paula Risikko kysyi muutama viikko sitten, oliko Suomessa ennen helpompi olla uskovainen kuin nyt. Hän oli sitä mieltä, että maassamme kristityn on vaikea tuoda esille uskoaan tai puhua siitä. Jotkut ovat paheksuneet ja irvailleet puhemiehen puhetta. Syyttä – hän oli oikeassa.

Saattaa tuntua, että olemme uudessa ja oudossa tilanteessa. Jossain määrin olemmekin. Toisaalla tilanne ei ole kristityille ollenkaan outo. Ensimmäiset kristityt elivät maailmassa, joka ei tukenut heidän uskoaan ja sen siirtämistä lapsille. Suuri osa maailman kristityistä elää tällaisissa oloissa ja opettaa niissä seuraavaa polvea uskomaan. Eikä maammekaan tainnut olla muutama vuosikymmen sitten niin kristitty ja

uskoa tukeva kuin nyt ajattelemme.

Paavali neuvoi elämään niin, ettemme mukaudu tämän maailman menoon (Room 12:2). Meidän pitäisi suostua siihen, että olemme toisenlaisia ja teemme toisin kuin monet muut. Kaikessa kristityn ei tarvitse eikä saa olla toisenlainen mutta joissakin asioissa täytyy. Tämän opettaminen myös lapsille on tärkeää. Erilaisuus voi tarkoittaa, että otamme todesta kolmannen käskyn – pyhitä lepopäivä. Tai se on erilaisuutta seksuaalisuuteen, avioliittoon ja seurusteluun liittyvissä asioissa. Tai että uskomme Jeesuksen olevan ainoa tie Jumalan luo.

Kristillinen kasvatusta on ilouutisen kertomista ja siitä elämistä. On syntien anteeksiantamus, koti taivaassa, hyvä Vapahtaja ja Jumala, joka on hyvä, rakastaa ja pitää huolta. Juuri evankeliumi synnyttää ja vahvistaa uskoa. Se on voima niitä voimia vastaan, jotka pyrkivät viemään pois Jumalan luota.

Minusta ei ole kertomaan evankeliumia lapsilleni tai lapsenlapsille. Pitäisi olla parempi, ja juuri läheiseni tietävät, millainen olen. Siltä voi tuntua. Ehkä juuri se, että me huonot kerromme hyvää uutista, opettaa lapsillemme: äiti tai isä ei ollut täydellinen, ei edes hyvä, mutta hän uskoi Jeesukseen, ja juuri siksi, ettei hän ollut hyvä. Tässä on evankeliumin ydin.

JARI RANKINEN

13.09.2018

SYKSYN LUENNOT ALKANEET

Syksyn kurssit, luennot, keskustelut ja muut tapahtumat STI:ssä ovat alkaneet. Löydät syksyn koko ohjelman STI:n nettisivuilta, www.sti.fi – Ohjelma – Syksyn 2018 ohjelma. Paljon mielenkiintoista ja tarpeellista. Useimmat luennot voi seurata nettisivujen kautta suorana tai myöhemmin tallenteina. Tallenteet löytyvät Syksyn 2018 ohjelma-sivulta kyseisen luennon kohdalta.

VOISITKO LAHJOITTA 20 TAI 10 EUROA?

Syksyllä STI:ssä tapahtuu paljon innostavaa. Uusia ja vanhempia opiskelijoita, hyvää opetusta, teologisia keskusteluja, uuden oppimista, sen kertaamista, mitä emme koskaan osaa liian hyvin, ja kasvamista tehtäviin, joihin Jumala on tarkoittanut.

Vuoden loppupuoli on muutakin kuin näitä. Se on STI:lle taloudellisesti hyvin haastava jakso. Näin myös tänä vuonna.

Voisitko lahjoittaa STI:lle 20 euroa? Opiskelijoille summa voisi olla 10 euroa. Jos noin puolet STI:n tukijäsenistä, joita on tällä hetkellä 2.005, tekisi tämän, selviytyisimme jälleen tästä vuodesta. Moni lahjoittaa STI:lle paljon enemmän. Suuri kiitos siitä. Mutta voisitko tehdä myös tämän lahjoituksen? Jos se on mahdollista, suuri kiitos myös siitä.

Vuosi sitten oli samankaltainen keräys ja se auttoi ratkaisevasti – saimme maksettua laskut, ja tilinpäätös oli hieman plussalla. Olimme iloisia monista 20 euron lahjoituksista. Erityisesti meitä ilahdutti, että niin monet opiskelijat antoivat tuon 10 euron lahjoituksen. Se kertoi, että STI on hyvin tärkeä monille opiskelijoille, joille 10 euroa ei ole pieni raha.

Lahjoituksen voi maksaa näillä tiedoilla: Saaja Suomen teologinen instituutti, pankkitili FI74 8000 1100 5642 45 tai FI66 1555 3000 1169 14, viesti ”Lahjoitus STI:lle”. Mikäli sinulla on henkilökohtainen STI:n lahjoitusten viitenumero, hyvä jos käytät sitä.

STI:SSÄ TARVITAAN TUOLEJA

STI:n tuolit ovat palvelleet hyvin ja kauan. Nyt monet niistä ovat huonossa kunnossa. Tiedätkö, mistä voisimme saada edullisia tuoleja? Tarvitsemme niitä 40-60. Tuolit eivät saa olla liian isoja ja niitä tulee voida pinota päällekkäin. Suuri kiitos, jos voit auttaa. Ota yhteyttä STI:n toimistoon – puh. 09 6689 550, kirsi.kuru@sti.fi tai jari.rankinen@sti.fi.

Kristuksen kirkko pysyy ja tarvitsee työntekijöitä

- Tuntuu haikealta jättää tämä tehtävä. Täällä oli hyvä olla, Ville Auvinen sanoi STI:n syyskauden avajaisissa.

Toukokuussa Ville Auvinen lähetti STI:n hallitukselle paperin, jossa hän kertoi jättävänsä pääsihteerin tehtävän. Hän oli toiminut jo vähän yli vuoden Suomen Luterilaisen Evankeliumiyhdistyksen lähetysohjajan sijaisena ja nyt sijaisuus oli muuttunut vakinaiseksi työksi. Työ STI:ssä alkoi vuonna 2013 ja jatkui kolme ja puoli vuotta.

- STI on minulle tuttu perustamisesta alkaen. Opiskelin 30 vuotta sitten teologiaa Turussa ja kuulimme siellä, että Helsinkiin on perustettu teologinen instituutti. Ajattelimme, että myös Turkuun pitäisi perustaa, Ville kertoo.

- Ennen valintaani pääsihteeriksi olin tehtävässä, joka ei tuntunut omalta, sillä se ei vastannut ammattitaitoani. Sitten pääsin STI:hin, jossa sain käyttää koulutustani ja osaamistani.

MIKÄ PARASTA JA MIKÄ RASKASTA?

Kysyn – niin kuin usein tällaisissa haastatteluissa – mikä oli työssä parasta ja mikä raskainta. Ville kertoo kolme parasta asiaa.

- Opin tuntemaan viidettä herätysliikettä, sen johtajia ja siihen kuuluvia. Pääsin mukaan sen tapahtumiin. Olen ollut nuorisotyössä melkein koko

sen ajan, jona olen ollut pastori, ja myös STI:ssä sain tehdä nuorisotyötä, opiskelijoiden ja etenkin teologiaa opiskelevien parissa ja kanssa. STI:ssä oli hienot työtoverit, Timo ja molemmat Kirsit, ja hyvä, ongelmaton työyhteisö.

Entä ne vaikeammat asiat? Niitä Ville mainitsee kaksi.

- Teimme mielestämme hyvän suunnitelman, miten uudistamme STI:n koulutusta. Näimme paljon vaivaa ja pyrimme siihen, että käynnistämme vuoden mittaisen starttikurssin teologian opiskeluun, ja sillä opetetaan teologian perusteet. Suunnitelma ei toteutunut, koska hakijoita kurssille oli niin vähän, ja se turhautti.

- Talousasioiden kanssa joutui toisinaan raapimaan päätä, tai ne olivat pienenä peikkona koko ajan mielessä. Ihmeellisesti selvittiin vuodesta toiseen.

MAHDOLLISUUTTA LAA-
JEMPAAN TEOLOGIEN
KOULUTTAMISEEN EI
SAA UNOHTAA.

MIHIN SUUNTAAN?

STI:n haaste on seurata aikaa, muuttaa toimintaansa, uudistua ja vastata paremmin odotuksiin, joita sille asetetaan. Ville haluaa jättää mietittäväksi nämä heille, jotka nyt vastaavat STI:n toiminnasta:

- STI on käynnistänyt yhteisen koulutuksen jäsenjärjestöjensä työntekijöille. Tämä on hyvä asia ja tätä kannattaa edelleen kehittää. Yhteinen koulutus palvelee myös sitä, että eri järjestöjen ja herätysliikkeiden työntekijät oppivat tuntemaan toisiaan ja verkostoituvat. STI on ollut koko olemassaolonsa ajan tärkeä yhteistyöelin sen järjestöille. Yhteistyötä kannattaa syventää.

- Mahdollisuutta laajempaan teologioiden kouluttamiseen ei saa unohtaa. Toimintakenttä Suomessa voi muuttua, ja voi syntyä uusi luterilainen kirkollinen rakenne. Jos näin tapahtuu, voidaan tarvita työntekijäkoulutusta, ja STI on valmis organisaatio tähän.

TEOLOGEJA TARVITAAN

Syyskauden avajaisten alussa kysyin Villeltä, mitä hän haluaa sanoa teologian opiskelijoille, joita avajaisissa oli suuri joukko. Ville halusi rohkaista:

- Vaikka tulevaisuus olisi hämärän

EI VOI AJATELLA, ETTÄ AINA ON VANHOJA JA VIISAITA, JOILTA VOI KYSYÄ JA JOTKA TIETÄVÄT.

peitoissa tai näyttäisi, ettei ole tietä, jota kulkea, Kristuksen kirkko pysyy ja tarvitsee työntekijöitä, myös teologeja. Jos on intoa akateemiseen opiskeluun, kannattaa opiskella. Ei voi ajatella, että aina on vanhoja ja viisaita, joilta voi kysyä ja jotka tietävät. Jossakin vaiheessa tarvitaan uusia teologeja heidän paikalleen ja ehkä sinun tehtäväsi on olla siinä joukossa. Akateemista uskottavuutta tarvitaan.

Ville muistutti myös siitä, että voi olla viisasta opiskella toinenkin tutkinto. Teologian maisteri ei ehkä löydä kokoaikaista teologin tehtävää, josta saa palkan.

Ville halusi rohkaista ja kiittää myös STI:n tukijoita:

- Tuette valtavan tärkeää työtä. Millaisia teologeja, paimenia ja opettajia seurakunnissa, kristillisissä järjestöissä ja kouluissa on, sillä on todella suuri merkitys. Suuri kiitos, että olette tehneet STI:n toiminnan mahdolliseksi. Tehkää edelleen.

Ville on nyt toisessa tehtävässä mutta yhteys säilyy. Seuraavan kerran hän on opettamassa STI:ssä joulukuussa. Aiheena on jouluevankeliumi. Kiitos Ville!

HAASTATTELU:

JARI RANKINEN

KUVAT: TIMO ESKOLA (S.4),

JARI RANKINEN (S.5)

Henrik Perret: Pidä kiinni Jumalan Sanasta

1. Henrik Perret, entinen kirkkoherra ja STI:n pääsihteeri, miltä tuntuu seurata teologiaa, kun työelämän paineet ovat helpottaneet?

– Tunnelmat ovat vaihtelevat.

Olisin mielelläni hieman aktiivisemmin mukana, mutta onhan siinä etunsa, että saa tarkastella asioita sivusta. Koko ikäni olen kysynyt ihmisiltä, pidätkö siitä, mitä teet. Lapsena saatoin tuntikausia seurata kaivinkoneen kuljettajaa tai työntekijää, joka asensi teknisiä laitteita. Minua koskettivat aina ihmiset, joiden ymmärsin olevan kiinnostuneita työstään eivätkä tehneet pakosta. Suren toisinaan sitä, että on liian vähän pastoreita, jotka rakastavat teologiaa! Sen lisäksi monet meistä ovat opintojen aikana saaneet hyvän ja hyödyllisen lisäksi myös “kiviä leivän sijaan”.

2. Mitkä ovat mielestäsi kirkollisen keskustelun tämän hetken kuumat aiheet?

– Kirkollinen keskustelu pyörii samojen kysymysten ympärillä, jotka koko länsimaissa pyrkivät muuttamaan “kulttuuria”. Väärinkäytökset ja naisten aliarvostus, tapahtuipa se kotona, yhteiskunnassa tai kirkossa, ovat nyt emansipaation välityksellä johtaneet “kostotoimiin”. Osaltaan meillä on kes-

kustelu, joka perustuu feminismin. Se pyrkii tulkinnan avaimeksi lähes kaikkiin aiheisiin. Ja samaan aikaan meillä on myös sukupuolineutraali ideologia. Se vaatii, että erot sukupuolten väliltä tulee hajoittaa ja hävittää. Ensimmäinen isku oli kysymys naispuolisista pastoreista. Sen vanavedessä on samankaltaisin perustein seurannut keskustelu avioliiton muuttamisesta. Näihin kuuluvat myös kiistat elämän alusta, kuten abortti, ja sen lopusta. Kiistojen juuret menevät kuumaan kysymykseen siitä, onko kirkko hukannut Raamattunsa. Enää ei entiseen tapaan sanota quod non est

biblicum non est theologicum (mikä ei ole raamatullista, ei ole teologista).

3. Miten yhteiskunnan suhtautuminen kirkkoon on muuttunut?

– On merkillepantavaa, että länsimaissa yleisesti kirkkojen johtajat hakevat yhteyttä sellaisten yhteiskunnallisten piirien kanssa, jotka eivät itse asiassa ole kiinnostuneita kirkon uskosta tai edes olemassaolosta. Tämä koskee luterilaista kirkkoamme, jossa piispoja tuntuu entistä enemmän kiinnostavan hyvät suhteet sekularisoituneeseen ja poliittisesti korrektiin yhteiskuntaan. Samalla yhteys kirkon omiin tunnustaviin jäseniin on huonompi. Onko niin, että yhteiskunta kohtaa kirkon, joka on monissa kysymyksissä “menettänyt suolansa”? Ensin sitä kyllä kiitetään, mutta pian kiinnostus katoaa. Nopea kristinuskon purkaminen Suomesta on johtanut siihen, että harva enää etsii kristillistä elämäntavasta tai kristillisiä arvoja.

4. Minkälaisia valopilkkuja näet kristillisyydelle Suomessa?

– Kaiken keskellä kirkkokansan parissa on erittäin suuri Jumalan Sanan nälkä. Myös esirukousta ja apua etsiviä on paljon. Lisäksi tervehdin ilolla apologian kasvua. Meidän ei tarvitse yrittää voittaa kaikkia väittelyitä, vaan me haluamme voittaa ihmisiä. On myös tärkeitä tavoittaa lapsia ja nuoria, koska he vievät tehtävää eteenpäin.

5. Minkälaisen haasteen haluaisit antaa nuorelle teologipolvelle?

– Kaikkein ensimmäiseksi, pro primo: Pidä kiinni Jumalan Sanasta ja rukoile, että Jumala pitää sinusta huolen. Kuuntele hyviä opettajia ja hanki hyvää kirjallisuutta. Toiseksi, pro secundo: Suren sitä, että myös raamatullisten uskovien kesken yhteisöjen rajat voivat olla korkeita. Joskus on vaikea saada konservatiivisia kristittyjä saman pöydän ääreen. Tuohon sisältyvää pahaa tulee yrittää välttää samalla, kun jokainen saa olla kiitollinen omasta hengellisestä kodistaan. Kolmanneksi, pro tertio: Ole niiden paimen, jotka rakastavat Jumalaa (Psalmi 1). On aika kauheata, että konservatiivisten kristittyjen keskuudessa on paljon moraalisia ja hengellisiä ongelmia. Opin ja elämän tulee nivoutua yhteen! “Yli kaiken varottavan varjele sydämesi, sillä sieltä elämä lähtee” (Snl. 4:23).

Ja lopuksi muistutan siitä, mistä olen aina puhunut: Huolehtikaa siitä, että alkukielten hallinta pysyisi edes tyydyttävällä tasolla. Siihen esimerkiksi Päivän tunnussana alkukielillä on oiva työväline.

HAASTATTELU: TIMO ESKOLA
KUVAT: STI:N KUVA-ARKISTO

Sanan miekka - osua vai sohia?

Kirkollisessa keskustelussa törmäämme toisinaan väitteeseen, jonka mukaan seurakunnan toiminnassa ei pitäisi liikaa sitoutua Raamatun vanhentuneisiin ajatuksiin. Henkeä uudistavissa liikkeissä puolestaan Raamatun kirjainta pidetään helposti liian opillisena ja Jumalan toimintaa sammuttavana. Millä löytää oikea tie näiden ääripäiden välistä?

ELÄVÄÄ SANAA

Raamatusta löytyy kaksi mielenkiintoista kohtaa, jotka puhuvat Sanan miekasta. Niistä ehkä tunnetumpi löytyy kirjeestä Heprealaisille: *“Jumalan sana on elävä ja väkevä. Se on terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka, se iskee syvään ja viiltää halki sielun ja hengen, nivelet ja luiden ytimet, se paljastaa sisimmät aikeemme ja ajatuksemme.”* (Hepr. 4:12)

Jumalan sanasta ei turhaan puhuta miekkana. Sanan tehtävänä on paljastaa ihmisen sisimmät ajatukset. Paavalikin opettaa, että lain tehtävänä on “opettaa tuntemaan, mitä synti on” (Room. 3:20). Jumalan sana tunkeutuu miekan tavoin tämän langenneen maailmamme keskelle ja erottelee hyvän ja pahan.

Tämä opettaa meille, että ihmisen uskonnollisuudessa ei ole kyse siitä, miten itse löytäisimme sopivia

tapoja kuvailla omaa Jumalaamme. Sen sijaan Sana asettaa meidät aina Pyhän Jumalan eteen. Kyse ei ole siitä, että me määrittelemme Jumalan. Jumala määrittelee meidät.

Sanan säilä iskee yllättävästi. Se osuu meihin usein silloin, kun emme sitä odota. Ja Hänen sanansa on totuus. Sen tunnistaa yksinkertaisesti: meidän on pakko omantuntommekin tähden olla Jumalan kanssa samaa mieltä siitä, mitä meille kuuluu. Jumala paljastaa, mutta hän myös parantaa.

MIEKKA LAMPUNJALKOJEN KESKELLÄ

Toinen kuva löytyy Johanneksen ilmestyksestä. Johannes näkee näyssä Ihmisen Pojan taivaan kultaisten lampunjalkojen keskellä.

“Hänellä oli yllään pitkä viitta ja rinnan ympärillä kultainen vyö. Hänen päänsä ja hiuksensa hohtivat valkoisina kuin valkoinen villa, kuin lumi, ja hänen silmänsä olivat kuin tulen liekit Hänen jalkansa välkehtivät kuin sulatusuunissa hehkua pronssi, ja hänen äänensä oli kuin suurten vesien pauhu. Hänellä oli oikeassa kädessään seitsemän tähteä, hänen suustaan pisti esiin kaksiteräinen, terävä miekka, ja hänen kasvonsa olivat kuin loistava keskipäivän aurinko.” (1:13-16).

Danielin kirjan kuvaukseen yhdistyy

SANAN SÄILÄ ISKEE
YLLÄTTÄVÄSTI. SE OSUU
MEIHIN USEIN SILLOIN,
KUN EMME SITÄ ODOTA.

tässä Jesajan kirjan sanoma Herran palvelijasta, jonka suusta muodostuu terävä miekka: *“Hän antoi minulle suun kuin terävän miekan, kätensä varjoon hän minut kätki, hän teroitti minut kuin nuolen, viineensä hän minut talletti”*. (Jes. 49:2).

Sana on Kristuksen suussa. Tosin sanoen evankeliumi tulee tälle maailmalle sanoissa. Hyvä sanoma on puhuttava eteenpäin. Sitä tulee julistaa. Jumalan voima on sanoissa. Valtakunnan voima on siinä, että Kristuksen vapauttava sana kuullaan ja se myös toimii syntisten armahtamiseksi.

Edelleen voidaan todeta, että tämä palvelija vapauttaa suunsa miekan avulla Israelin ja tulee valoksi kansoille: *“Ei riitä, että olet minun palvelijani ja saatat ennalleen Jaakobin heimot, tuot takaisin Israelin eloonjääneet. Minä teen sinusta valon kaikille kansoille, niin että pelastus ulottuu maan ääriin saakka.”* (49:6). Sanan miekka on evankeliumin palveluksessa.

KYSE EI OLE SIITÄ, ETTÄ
ME MÄÄRITTELEMME
JUMALAN. JUMALA
MÄÄRITTELEE MEIDÄT.

VASTAUKSIA AJANKOHTAISIIIN KYSYMYKSIIN

Alun kysymyksiä ajatellen voimme oppia näistä kohdista kaksi asiaa. Ensimmäkin: Jumala ei toimi ilman sanaa. Hänen suussaan on miekka.

Tämä seikka muuten ratkaisee myös suuria kirkkokuntia hiertävän kiistan. Idän ja lännen kirkkojahan erottaa uskontunnustuksessa se, sanotaanko Pyhän Hengen lähtevän vain Isästä (itä) vai Isästä ja Pojasta (kuten me uskomme). Teologinen ero on siinä, ajatellaanko Pyhän Hengen toimivan myös ilman Kristusta vai onko hän sidottu Sanaan. Me protestantit uskomme, että Jumala toimii Pyhän Hengen kautta nimenomaan sanansa avulla. Julistetun sanan avulla.

Toiseksi voidaan muistuttaa, että Jumalan sana ei vanhene. Ihmisten syntisyys ei helpota eikä maailma muutu paremmaksi käskemällä. Vain evankeliumi parantaa langenneen.

TEKSTI: TIMO ESKOLA

KUVA: [HTTPS://PIXABAY.COM](https://pixabay.com)

Voiko uskontunnustusta muuttaa?

STI:n syksyn avajaisissa oli keskustelun aiheena uskontunnustus ja sen merkitys kristinuskossa. Keskustelun isäntänä toimi pääsihteeri Jari Rankinen ja keskustelemassa olivat Luther-kirkon teologi Soili Haverinen, piispan erityisavustaja Lauri Kemppainen sekä rovasti ja paljon Tuomasmessuissa vaikuttanut Olli Valtonen. Keskustelun lähtökohtana oli Olli Valtosen laatima uusi uskontunnustus, tai toivontunnustus niin kuin hän itse sitä nimitti. Uusi tunnustus lausuttiin viime keväänä Tuomasmessussa.

KADOKSISSA 99

Olli aloitti vastaamalla kysymykseen, mitä hän oli ajatellut laatiessaan uuden tunnustuksen. Hän viittasi esimerkiksi tuoreeseen eurooppalaiseen tutkimukseen, jonka mukaan yhä harvempi erityisesti nuorista ihmisistä uskoo tai

kokee omaavansa uskonnollisen vakaumuksen. Ollin mukaan uskoa on kyettävä sanoittamaan tavalla, jonka tavallinen ihminen ymmärtää. Uusi tunnustus oli luonteeltaan kokeellinen eikä sen tarkoituksena ollut korvata perinteisiä uskontunnustuksia.

Keskustelussa nousi Ollin aloitteesta esiin Raamatun kuva sadan lampaan laumasta ja yhden kadonneen lampaan etsimisestä. Samaa vertausta hyödyntäen sanottiin, että ennemmin nyt on kadoksissa, ei vain yksi lammas, vaan 50 tai 99. Kyse on näiden ihmisten tavoittamisesta.

Sekä Soili että Lauri yhtyivät Ollin esittämään huoleen siitä, että paljon ihmisiä on kadoksissa. Lauri oli ollut mukana messussa, jossa uusi tunnustus oli lausuttu. Hänen mielestään se oli ollut tuossa tilanteessa ihan hyvä, eikä siihen yhtyminen ollut yllättävää tai vaikeaa, koska asiaa oli pohjustettu saarnassa. Lauri ei kokenut Ollin ”nau-laavan uusia teesejä”.

Häntä sen sijaan oli mietityttänyt esimerkiksi Ollin käyttämä uusi muotoilu ”kolmiulotteinen Jumala”. Lauri korosti keskustelussa, etteivät vanhat kristilliset opilliset muotoilut ole kevyitä tai tyhjistä syntyneitä asioita. On myös arvonsa sillä, että voi ikään kuin levätä jonkin itseään vanhemman ja ”annetun” varassa.

JÄÄKÖ OLENNAININ POIS?

Soili sanoi olleensa järkyttynyt kuullessaan uudesta tunnustuksesta ja siitä, että seurakunta oli yhtynyt tähän kritiikkiin. Hän mainitsi Ollin tunnustuksen jättävän olennaisia opinkohtia mainitsematta: esimerkiksi ristiä, sovitusta tai ylösnousemusta ei mainita. Soili sanoi tunnustuksen myös käytännössä korvanneen perinteisen tunnustuksen, koska jälkimmäinen jäi pois. Hän painotti, että jos uusi ihminen tulee seurakuntaan, tämän ei tarvitsekaan ymmärtää kaikkea heti. On seurakunnan opetustehtävästä kiinni, miten vanhoja tunnustuksia avataan ihmisille ymmärrettävällä tavalla. Näistä ei pidä luopua, sillä siinä on hengellisen köyhtymisen vaara.

Keskustelun aiheeksi nousi tämän jälkeen syvempi kysymys siitä, mitä ihmisen tulee uskoa pelastuakseen tai kuinka paljon kristillisestä opista tarvitsee omaksua ollakseen kristitty. Kaikki keskustelun osapuolet tuntuivat uskovan siihen, että kristinuskossa on luovuttamatonta ydintä, jota ei löydy esimerkiksi muista uskonnoista. Olli painotti kritiikkiä sen edessä, mitä otamme kristillisestä opista annettuna, ja mainitsi monen historiallisen käänteen vaikuttaneen kristinuskon tulkintaan. Soili korosti Raamatun tutkimisen ajan kanssa kyllä osoittavan, miksi vaikealta tuntuvat uskonkohdat ovat sitä mitä ovat. Lauri koki olevansa monella tapaa kahden muun keskustelijan näkemysten välissä.

UUSIA TAPOJA MUTTA EI SISÄLLÖN KUSTANNUKSELLA

Keskustelussa sivuttiin myös perustavanlaatuisia kysymyksiä siitä, mihin kieli yltää Jumalasta puhuttaessa ja mitä lopulta tarkoittamme uskomisella. Usko ei tyhjene propositioiden totena pitämiseen, eikä toisaalta esimerkiksi ristin ryöväriä varmasti pelastanut hienojen oppirakennelmien täydellinen hallinta. Toisaalta uskon sisältö ei voi olla täysin sattumanvarainen.

Ajattelen, että keskustelun eri osapuolten näkemykset voivat kaikki tarjota jotain. Tällöin on kuitenkin tarkennettava, puhutaanko uskon sisällöistä vai uusien ihmisten kohtaamisesta. Ihmisille puhuttaessa on löydettävä uusia tapoja sanoittaa kristillistä uskoa. Tämä ei kuitenkaan saisi tapahtua kristikunnalle yhteisten tunnustusten kustannuksella.

TEKSTI: NOORA NÄTKIN

KUVAT: TIMO ESKOLA

STI RADIO PATMOKSESSA

STI:llä on tänä syksynä kerran kuukaudessa puolen tunnin mittainen ohjelma Radio Patmoksessa. Ensimmäinen jakso lähetetään keskiviikkona 19.9. klo 15 uutisten jälkeen, seuraavat samaan aikaan ke 17.10., ke 21.11. ja ke 19.12. ja uusintalähetys seuraavana keskiviikkona. Ohjelman nimi on Puhutaan teologiaa – Suomen teologinen instituutti. Nimi kertoo ohjelman sisällöstä. Teemme kiinnostavia haastatteluja ja keskusteluja tärkeistä teologisista aiheista. Tervetuloa kuuntelemaan.

SIMO KIVIRANNAN TUTKIMUS RITSCHLISTÄ

Simo Kiviranta – arvostettu teologi ja kirkon opettaja, joka vaikutti ratkaisevasti myös STI:n syntymiseen – kirjoitti tutkimuksen Albrecht Ritschlistä, protestanttisesta teologista, jonka vaikutus on ollut ja on yhä suuri. Tutkimuksesta piti tulla Simo Kivirannan väitöskirja. Suunnitelma on, että STI julkaisee kirjana tämän tutkimuksen, joka on edelleen arvokas ja hyödyllinen. Se auttaa ymmärtämään teologiaa, elämää ja ratkaisuja kirkossa nyt.

Kirjan julkaisemisesta koituu jonkin verran kuluja. Voisitko tukea tätä projektia? Mikäli tahdot, voit tehdä haluamasi lahjoituksen näillä tiedoilla: Saaja Suomen teologinen instituutti, pankkitili FI74 8000 1100 5642 45 tai FI66 1555 3000 1169 14, viesti ”Simo Kivirannan tutkimus”. Tavoitteemme on koota tällä keräyksellä 2.000 euroa.

JARI RANKISEN MATKAT:

*La 29.9. klo 14 ja su 30.9. klo 10
Raamatun vaikeita kohtia -tapahtuma, Pälkäneen seurakunta

*Pe 12.-la 13.10. Kurssi Itä-Suomen yliopistossa, Joensuu

*Su 14.10. klo 11 Messu Lutherin kirkko, Turku

*To 18.10. klo 10 Avoimet ovet -luento Suomen Raamattuopisto, Kauniainen

*Su 28.10. klo 11 Messu Luther-talo, Tampere

*Ke 14.11. klo 18.30 Evankelisten opiskelijoiden ilta Luther-talo,

Tampere

*Su 18.11. klo 11 Messu ja raamattuopetus Luther-talo, Hämeenlinna

Ke 21.11. klo 18 Opiskelijailta OPKO Sleynerukoushuone, Pori

TIMO ESKOLAN MATKAT:

*Su 30.9. klo 11 Messu Lutherin kirkko, Turku

*La 6.10. Raamattu-tapahtuma, Riihimäen seurakunta

*Pe 12.-la 13.10. Kurssi Itä-Suomen yliopistossa, Joensuu

*Ti 30.10. Avoin raamattukoulu, Suomen Raamattuopisto, Kauniainen

Pyhä Henki on tässä

”Tunsin siellä vahvan Pyhän Hengen läsnäolon”. Ehkä olet joskus kuullut tällaisen lauseen, joka on yhtä aikaa sekä totta että väärin. Se on totta siinä merkityksessä, että toisinaan Jumalan läsnäolo on aistein koettavissa esimerkiksi rauhan tai ilon tunteina ja jopa ihmetekojen kautta. Tosin tapamme aistia Jumalan Hengen vaikutuksia on aina hyvin subjektiivista. Väärin alussa mainitsemani lause on, koska Jumala on kaikkialla läsnä. Paikkaa Jumalan selän takana ei ole olemassa: ”Minne minä voisın mennä, missä ei Sinun Henkesi olisi?”, kysyy Daavid psalmissa 139.

Vanhan liiton aikana Jumalan Pyhän Hengen toiminta oli lähinnä yleisellä tasolla totta. Henki liikkui maailmassa ja aika ajoin valtasi valitut papit, profeetat tai kuninkaat. Tämän lisäksi Jumalan Henki oli erityisesti läsnä ilmestysmajassa ja temppeleissä.

Jeesuksen elämä avasi Pyhän Hengen toiminnassa uuden aikakauden. Johanneksen evankeliumin alussa sanotaan Jeesuksesta (Joh. 1:17): ”Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme.” Tämä voitaisiin kääntää myös ”telttaili meidän keskellämme”. Tässä viitataan ilmestysmajaan Jumalan läsnäolon erityisenä paikkana. Jeesus kutsui opetuslapsensa telttaretkelle, jossa he saivat 24/7 olla Jumalan Hengen läsnäolossa ja vaikutuspiirissä. He saivat Jeesukselta ikään kuin lainaksi Hengen viisautta, voimaa ja voittoa myös omiin lähetysmatkoihinsa. Silti heiltä yhä puuttui Pyhän Hengen pysyvä läsnäolo, koska se oli sidottu Jeesukseen.

Ennen kuolemaansa Jeesus lohdutti opetuslapsiaan sanoen, että heille on parasta, että hän menee pois. Hän lähettää toisen samanlaisen, toisen ystävän, joka on heidän kansansa ikuisesti (Joh. 14:7). Tällä Jeesus viittasi tuleviin helluntain tapahtumiin ja Pyhän Hengen vuodattamiseen. Helluntain tapahtumat mullistivat kristinuskon. Jeesuksen kuolema ja ylösnousemus ovat kristinuskon perusta, mutta ilman helluntaina vuodatettua Pyhää Henkeä opetuslapsilla olisi ollut oiva ajopeli ilman polttoainetta.

Helluntain tapahtumat olivat myös ainutkertainen tilanne. Nyt Pyhä Henki annetaan jokaiselle Jeesuksen seuraajalle uudestisyntymisessä kasteen ja uskon kautta. Jeesuksen kalliisti lunastamana ja häneen uskovana sinun ei siis tarvitse epätoivoisesti etsiä Pyhää Henkeä esimerkiksi erityisistä kokemuksista. Jeesus elää sydämessäsi. Olet taivaan kansalainen ja Jumalan lapsi. Paavali kirjoittaa: ”Ja koska tekin olette Jumalan lapsia, hän on lähettänyt meidän kaikkien sydämiin Poikansa Hengen, joka huutaa: ’Abba! Isä!’ Sinä et siis enää ole orja vaan lapsi.” (Gal. 4:6-7).

JUSSI MIETTINEN, PÄÄSIHTEERI,
OPKO

KUVA: ILKKA KONTTURI

Asiat asettuvat tärkeysjärjestykseen

Ajatus teologian opiskelusta oli kypsytynyt pitkään, vaikken ollut aiemmin ottanut sitä vakavasti. Teologiset kysymykset ovat aina kiinnostaneet minua, ja viime vuonna päätin lopulta noudattaa sisäistä kutsumustani ja hakea opiskelemaan. Aloitin opinnot syksyllä, ja heti orientaatioviikolla sain onnekseni toiselta opiskelijalta STI:n ohjelmalehtisen, joka oli täynnä kiinnostavia luentoaiheita. Jo ensimmäisillä hartauskahveilla tiesin, että tästä tulisi minulle vähintään yhtä tärkeä paikka kuin yliopistosta itsestään.

Opiskelu teologisessa tiedekunnassa on ollut mielenkiintoista ja antoisaa. Olen kohdannut paljon eri tavoin ajattelevia ihmisiä ja oppinut paljon uutta. Kristittyinä minulle ei kuitenkaan riitä Raamatun tutkiminen pelkästään tieteellisestä näkökulmasta. Teologiaa opiskellessa minulle käy joskus niin, että luen enemmän Raamattua käsittelevää kirjallisuutta kuin Raamattua itseään. Silloin tuntuu siltä, että ymmärrykseni pikemminkin vähenee kuin syvenee, ja saatan helposti tarttua epäolennaisiin yksityiskohtiin. STI on toiminut itselleni säännöllisenä muistuttajana siitä, mikä teologiassa on oikeasti tärkeää.

STI toimii eräänlaisena hengellisenä kotina opiskelijalle, mutta se tuo myös muissa asioissa kaivattua vastapainoa modernille yliopistomaailmalle. Kirjasto on oikeasti hiljainen paikka,

luennoilla painotetaan sisältöä trendikkäiden oppimismenetelmien sijaan, ja opettajilla on aikaa aidoille kohtaamisille ja keskusteluille opiskelijoiden kanssa. Pinnallisen opiskelun sijasta arvostetaan syvällisempää historian ja Raamatun tuntemusta, mikä ainakin itseäni kannustaa ja innostaa opiskelemaan ahkerammin.

Kun marraskuun pimeimpänä hetkenä kyseenalaistan teologian opiskelun ja ehkä muunkin elämän mielekkyyden, olen kiitollinen siitä, että aivan kulman takana Kaisaniemenkadulla minua odottaa lämmin olohuone, kuppi kahvia ja kello kahden hartaus. Kun laitan kädet ristiin yhdessä toisten opiskelijoiden kanssa, asiat asettuvat taas tärkeysjärjestykseen.

SAIJA LARJAVA, FM, TEOL.YO

TUOMAS LUKKAROINEN

Osoite

Kaisaniemenkatu 13 A 4. kerros
00100 Helsinki

Puhelin

09 668 9550

Sähköpostit

sti@sti.fi, etunimi.sukunimi@sti.fi

Kotisivu

www.sti.fi

Pankkitilit

Danske Bank:
FI74 8000 1100 5642 45, BIC: DABAFIHH
Nordea:
FI66 1555 3000 1169 14, BIC: NDEAFIHH

Työntekijät

päsihteeri Jari Rankinen
tutkija Timo Eskola
sihteeri Kirsi Kuru

Aukiolo:

lukukausien aikana klo 9–19.
Teologinen tutkimus- ja koulutuskeskus.
Luentotoimintaa, kirjasto ja lukusali sekä seurakuntavierailuja

Julkaisee IUSTITIA-nimistä teologista aikakauskirjaa. Tiedotuslehti KULMAKIVI lähetetään tukijäsenille kuusi kertaa vuodessa.

Hallituksen puheenjohtaja

SLEY:n toiminnanjohtaja Tom Säilä

Jäsenjärjestöt

Laestadianernas Fridsföreningars Förbund
Lähetisyhdistys Kylväjä
Lähetisyhdistys Rauhan Sana
Länsi-Suomen Rukoilevaisten Yhdistys
Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetys
Medialähetys Sanansaattajat
Suomen Ev.lut. Kansanlähetys
Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys
Suomen Raamattuopisto
Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland

Talous vapaaehtoisen kannatuksen varassa.

Vuositukijäsenmaksu 40 euroa (opiskelijat 10 euroa, yhteisöt 100 euroa). Ottaa vastaan kirjalahjoituksia, avustuksia ja testamentteja.

Rahankeräyslupa RA/2017/186

Poliisihallituksen arpajaishallinto on myöntänyt STI:lle 21.2.2017 luvan koko Suomen alueella Ahvenanmaata lukuun ottamatta 21.2.2017–31.12.2018 järjestettävälle rahankeräykselle. Varat käytetään teologiseen ja pastoraaliseen koulutukseen, julistus- ja julkaisu-toimintaan, kirjastopalvelujen ylläpitämiseen sekä palkka- ja hallintokuluihin siltä osin kuin kulut palvelevat varsinaista yleishyödyllistä käyttötarkoitusta.

Taitto Kirsi Kuru

Painopaikka Kirjapaino Hermes Oy
ISSN-L 2243-0733, ISSN 2243-0733 (painettu)
ISSN 2243-0741 (verkkójulkaisu)

SUOMEN TEOLOGINEN
INSTITUUTTI
KAISANIEMENKATU 13 A
00100 HELSINKI

ETUKANNEN ISO KUVA: RUSKA
KUVAAJA: MINNA RANKINEN

ETUKANNEN PIENI KUVA: VILLE AU-
VINEN JA JARI RANKINEN
KUVAAJA: TIMO ESKOLA

TAKAKANSI: STI:N KIRJATORI
SYKSYN AVAJAISISSA
KUVAAJA: TIMO ESKOLA